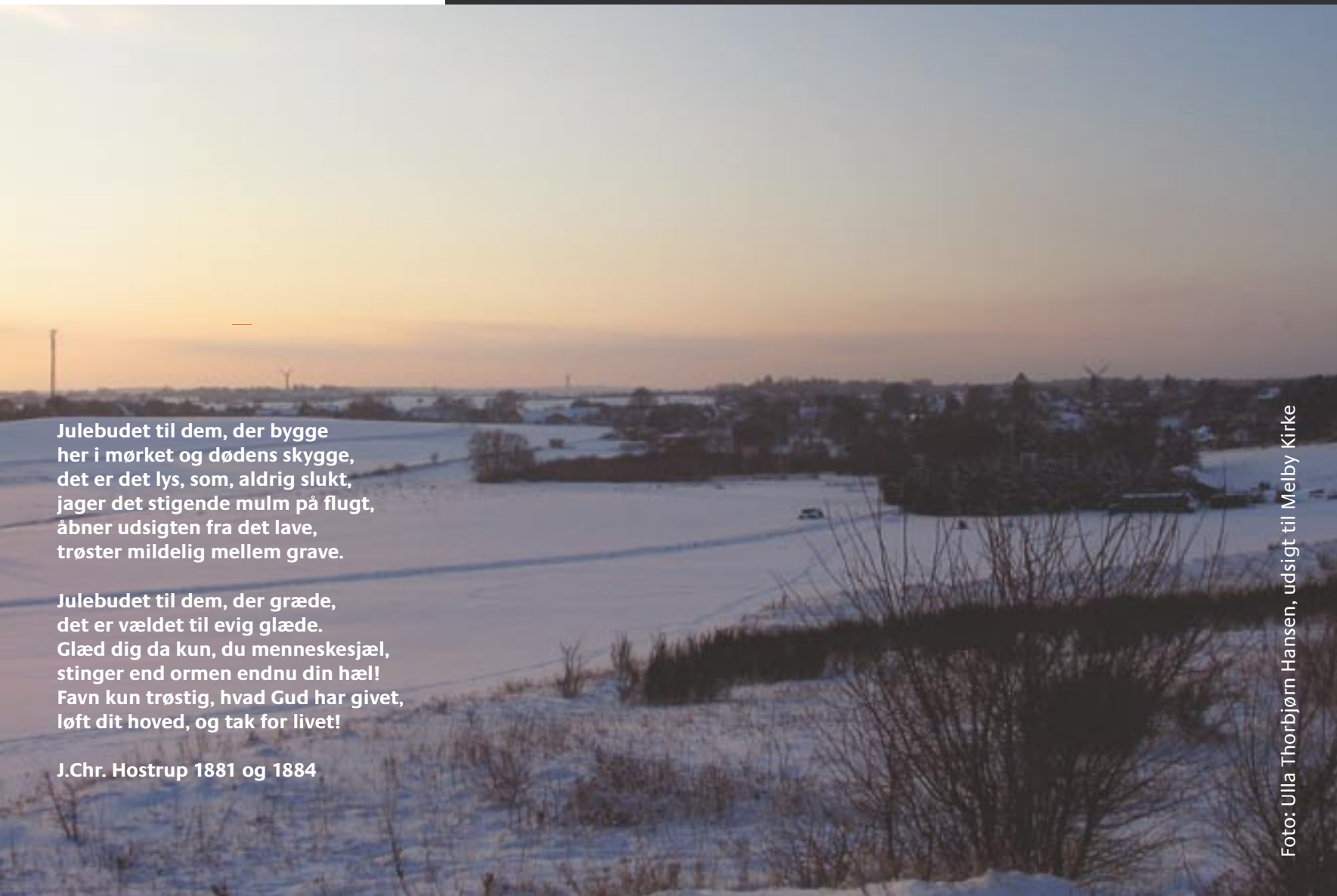

Aktuel information om
Helsingør Stift

Stiftsbladet

Julebudet til dem, der bygge
her i mørket og dødens skygge,
det er det lys, som, aldrig slukt,
jager det stigende mulm på flugt,
åbner udsigten fra det lave,
trøster mildelig mellem grave.

Julebudet til dem, der græde,
det er vældet til evig glæde.
Glæd dig da kun, du menneskesjæl,
stinger end ormen endnu din hæl!
Favn kun trøstig, hvad Gud har givet,
løft dit hoved, og tak for livet!

J.Chr. Hostrup 1881 og 1884

Kirke og samtid

Af biskop Lise-Lotte Rebel

Foto: Jørgen Degn Bjerrum
Landemodegudstjeneste 2006

Et kort uddrag af beretningen ved Stiftsdagen den 7. oktober 2006:

Religionens og troens tid er ikke forbi!

For år tilbage mente såkaldt dannede mennesker, at religionens og troens tid var forbi. Og det var ikke kun kulturradikale eller kirkekritiske kredse, der mente det. Men også mange præster og teologer talte om, at religionens tid var forbi.

Der blev profeteret om, at vi går en religionsløs tid i møde. En tid, hvor oplysning, fremskridt, indsigt og videnskab ville være det, der sætter dagsordenen.

Sådan sagde vi engang. Men den tid er længst ovre. I dag er det hverdagskost med indslag om religion ikke alene i de store dagblade, på forsiden og på lederplads, men også på TV.

Forleden kunne vi f.eks. i TV-avisen i den bedste sendetid høre entertaineren Sigurd Barrett fortælle om dette at bede Fadervor og synge salmer sammen med sine børn. Alt sammen som den naturligste ting af verden. Et ubetaleligt reklameindslag for folkekirken!

Vi er blevet fattigere

Jo, vi har stadigvæk fremskridtstro - vi har videnskab - vi har masser af oplysning. Og tak for det. Men det, der er sket i de senere år er nok, at det er begyndt at blive tydeligt for os alle, at ingen af disse ting kan udfylde tilværelsen.

Samtidig med at vi fik ryddet op og ryddet ud og fik gjort det af med en masse falske forestillinger - så måtte vi pludselig konstatere, at vi var blevet fattigere. At der bredte sig en tomhed - ikke bare iblandt os. Men - og det er det værste - inden i os. Sådan som det gik med drengen Kaj i H.C. Andersens eventyr 'Snedronningen'. Han, der kun ville bøje sig for alt det, der kunne forklares matematisk. Men da alting blev truende og døden var uhyggeligt nær, så var det eneste han kunne finde frem af sit forråd den lille tabel. Og det er nu for småt. Det kan et menneske ikke leve på, og da slet ikke dø på. Er det ikke det, vi er ved at indse i vort højteknologiske samfund?

Indiansk visdom

En gammel indianer, der repræsenterede den indianske kultur ved en udstilling et sted i Danmark, udtrykte det meget direkte. Han blev spurgt om, hvor længe hans indianske kultur kunne overleve. Stille svarede

han med eftertænksomhed: "Så længe et folk eller en kultur synger sine gamle sange og fortæller sine gamle historier - så vil dette folk og denne kultur også leve videre."

Sådan nogenlunde sagde han. Og vi danskere står måske tilbage med en lidt flov smag i munden. For vi er vel netop et af de folk, som - uden ydre tvang, uden ydre nødvendighed, uden at der er nogen fjender, der har tvunget os til det - af os selv er hørt op med at synge vore gamle sange og salmer og fortælle vore gamle historier.

Ny glæde og ny lydhørhed på vej

Det er vi som sagt nok ved at opdage - her og nu. Vi har været ved at smide barnet ud med badevandet. Men det er som om, der er en ny åbenhed på vej, en ny lydhørhed.

For mig at se er det som om, der er en ny glæde, som spreder sig, en glæde ved at genopdage de gamle salmer; genopdage, at vi hører til et gammelt kristent land; genopdage, at det er vore dybeste rødder, vi kommer i forbindelse med i vore kirker.

Inspirationsdage om spiritualitet og kristentro

Fredag den 19. - søndag den 21. januar i Dr. Ferieby i Grenaa

Tema: Synd og he(a)ling

Under dette tema inviteres du til at være med i en proces, som er vigtig for den kristne kirke. Hvilke svar har vi til mennesker, som søger hjælp mod det, der får livet til at gå i stykker? Hvordan kan vi møde moderne menneskers håb – om helbredelse, om at finde sig selv, om helhed og mening? Hvordan er forholdet mellem at hele og heale, når det drejer sig om et brudt menneskeliv? Hvordan forankres det i kirkens tradition?

Programmet består både af foredrag og workshops og er sat sammen for enhver, der som ansat i kirken eller aktiv lægmand m/k allerede arbejder med eller planlægger lignende aktiviteter hjemme i sognet.

Du kan læse mere om dagene, de forskellige workshops og de medvirkende samt tilmelde dig på www.spiritualitet-kristentro.dk

Har du ikke internet-adgang, kan du kontakte projektkoordinator Annegrethe Jørgensen og høre nærmere på tlf. 86 11 96 91/30 13 96 91.

Tilmeldingsfrist er den 1. december, så du kan lige nå det!

Dagene er arrangeret af Folkekirke og Religionsmøde, Kirkefondet, Danske Kirkers Råd, Landsudvalget (Areopagos, Danmark), Folkekirkens Mission, Kirkefaglig Videreuddannelse og IKON-Danmark.

Omsorg manglede!

I sidste nummer af Stiftsbladet var de sidste tre ord "omsorg for medmennesket" i sognepræst Erik Aens beretning om præsteudveksling mellem Folkekirken og Arcot Lutherske Kirke i Syd Indien faldet ud. Redaktøren beklager fejlen.

Det sidste afsnit følger her i sin helhed: "Kristendommen i Indien har slået rod blandt de fattige og undertrykte kaste-løse. Kirken gør et stort socialt arbejde ikke mindst i de mange skoler. Jeg tror, at udvekslingsprogrammet blev et åbent vindue både for inderne og os. Der er forskellige vilkår for kristendommen at gro i, men budskabet er det samme: Frihed og frelse i Kristus og omsorg for medmennesket".

Diakoniens dag - Søndag den 4. februar 2007 - altid plads til én til!

Diakoni – en integreret dimension i folkekirken liv, hed den officielle rapport, som udkom i efteråret 2001. Det er en ytring, som udvalget bag Diakoniens Dag gerne vil slå et slag for bliver til virkelighed overalt i landet ved at opfordre til at sætte diakonien på dagsordenen i sognene og synliggøre den hvert år den første søndag i februar - næste gang den 4. februar 2007 med temaet: Altid plads til én til.

Diakoni er evangeliet omsat i praksis. Søndagens evangelieforkyndelse bliver til hverdagens gudstjeneste, når vi møder vores næste med nærvær og empati i sognets dagligstuer, væresteder, besøgstjenester, aflastningstjenester m.m. eller i en kirkelig-social institution.

Vi foreslår, at frivillige deltager såvel i planlægningen som afholdelsen af Diakoniens Dag, for også på den måde at synliggøre den lokale diakoni. Ved et samvær i tilknytning til gudstjenesten kan diakonien og den diakonale udfordring behandles på flere måder. Der kan være noget både for børnene og for de voksne. Udviklingen af diakonien i det enkelte sogn/provsti må være nærliggende at tage op.

Vi opfordrer de organisationer og enkeltpersoner, der arbejder med diakoni, til at stille sig til rådighed med foredrag og indlæg. Andre indslag kan være udstillinger, workshops eller drama.

Arrangør: Dansk Diakoniråds udvalg for Diakoniens Dag består for tiden af medlemmer

fra: Samvirkende Menighedsplejer, Diakonissestiftelsen, Diakonhøjskolen, Institut for Diakoni og sjælesorg og Menighedsrådsfor-
eningen.

Læs mere om diakoniens dag på:
www.diakoniensdag.dk

Foto: Karen Reeslev

Hele trosbekendelsen bæres af troen på den Opstandne Kristus

Sognepræst Jan Asmussen, Farum, har grebet stafetten og skriver her om ”Kødets opstandelse og det evige liv”

Dårligdom blandt præsterne?

”Præster vil ikke tale om det evige liv.” Sådan sammenfattede Kristeligt Dagblad en nylig undersøgelse af knap 1000 begravelsestaler.

Konklusionen på undersøgelsen var i sig selv ganske nuanceret.

Danske præster er tilbageholdende med at modsige de pårørendes tro på gensynet umiddelbart efter døden med en eskatologisk forkyndelse af kødets opstandelse. I stedet har præsterne en rig brug af analogier og billeder, der på samme tid imødekommer de pårørendes behov for at sprogliggøre livet efter døden og undgår at konstatere for meget på et område, som ingen levende kan tale sikkert om.

Men overskriften i Kristeligt Dagblad var ikke spor nuanceret, og mange af avisens læsere har sikkert læst den som vidnesbyrd om endnu en dårligdom blandt kirkens forkyndere.

Trosbekendelsen er ingen spiritusprøve

Nogle opfatter trosbekendelsen som en spiritusprøve, som en præst må bestå fra ende til anden, inklusive paragraffen om ”kødets opstandelse og det evige liv”.

Den opfattelse af trosbekendelsen og af præster trænger til at blive modsagt: trosbekendelsen er intet katalog for korrekt forkyndelse med livet efter døden som afsluttende paragraf.

Tværtimod bæres hele trosbekendelsen af ét eneste udsagn: troen på den opstandne Kristus. Som han opstod, skal vi opstå. Og hvis hans opstandelse ikke har betydning for vores død, er hans død forgæves.

Fremskridtstro eller gudstro?

Troen på Kristi opstandelse og på kødets opstandelse er slet og ret sammenfaldende.

Man kan derfor ikke underkende en begravelsestale, blot fordi den taler ukonkret om livet efter døden. Det afgørende er forkyndelsen af, at Kristus opstod. Som P.G. Lindhardt prægnant udtrykte det i sit berømte foredrag om det evige liv: opstandelsestro er ikke fremtidstro, men Gudstro.

Evigt liv er en bekræftelse af livets rigdom

Troen på det evige liv kan ikke reduceres til håbet om et bedre sted i fremtiden.

Der har været historiske epoker, hvor folk har haft god grund til at imødesee det evige liv med længsel. Døden blev set som befrielse

fra jammerdal til glædessaal, fra ”røvernest til englefest, fra svine-egn til Faders favn” (Brorson). Mange begravelsestaler beskriver døden som en befrielse fra et utåleligt liv og trøster med udsigt til dødens fred efter sygdom og lidelse. Det tilhørende dualistiske verdensbillede understøttes rigeligt af barokkens og pietismens salmer.

Alligevel mener jeg ikke, at troen på det evige liv kan reduceres til håbet om ”a better place”. De fleste døende ville gerne blive her noget længere og ser ikke døden som gevinst, men som tab.

Både levende og døde er i Guds hænder

Efter min mening formuleres gudstro derfor ikke i evighedslængsel, men i yderst den-sidig bekræftelse af livets rigdom og Guds rolle i den rigdom, som den kommer til udtryk i Kristi opstandelse.

Det er ikke kun de døde, der er i Guds hænder. Det er sandelig også vi levende, og opstandelsestro kan ikke adskilles fra den grundlæggende tillid til den Gud, i hvis hænder vi daglig befaler os (Luther).

Hvorfor evigt liv?

Hvorfor er ”kødets opstandelse og det evige liv” så overhovedet med i trosbekendelsen?

Hvorfor jeg holder af at være præst

For det første modsvarer den empiriske kraftsløshed i vore bud på tilstanden efter døden af et tvingende behov i vores erfaring af os selv: der må være en fremtid, og der må være et sted, hvor jeg kommer hen. Om den tid og det sted må der så tales i eventyr, billeder og utopier.

For det andet betyder det evige liv, at verden for os kun er det næstsidste: paradiset på jord og menneskelig fuldkommenhed på jorden er udelukket.

For det tredje artikulerer opstandelsestroen det enkelte menneskes uantastelige værdighed. Opstandelsestroen afslører enhver form for undertrykkelse og fornedrelse af mennesker. Uden opstandelse ville man kunne ophæve sin skyld ved at slå sin skyldner ihjel. Men i kraft af opstandelsen består skylden indtil dommen.

For det fjerde understreger trosbekenndelsens slutning endnu engang det, som er bærende i alle tre trosartikler: man kan ikke tænke livet ud fra noget andet end fra livet selv. Og heller ikke døden ud fra andet end livet.

Budskabet, vi præster skal give videre, er vigtigt. "Langt vigtigere end at stave necessary på tavlen", som jeg sagde, da jeg blev præst i stedet for at være adjunkt på gymnasiet med engelsk og kristendoms-kundskab som fag.

Det budskab, vi præster skal give videre, kan bringe os i modsætning til gængs tankegang, til populære ideer. Det må vi bære. Det er vores opgave at forklare, hvordan Jesu ord kan tolkes i netop den nutidige sammenhæng. Det er målet, når vi læser, når vi tænker, og når vi lytter.

Og som præster er vi i fokus. Jeg husker min overraskelse, da jeg skiftede job fra lærer på gymnasiet i Ballerup til præst lokalt. Pludselig var jeg blevet synlig. Og så skulle jeg flytte i embedsbolig, sælge hus og passe en større, mere besværlig have. Der var ikke nogen obligatorisk efteruddannelse dengang og dermed heller ikke et netværk af andre unge præster, så man kunne få gode råd. Men jeg havde venner på egnen, fordi jeg havde boet der en tid. Også præstekolleger, som jeg kunne spørge til råds. Det gik. Jeg lærte efterhånden.

Jobbet er selvstændigt. Det er ensomt, måske, hvis man ikke har lokale kontakter.

Det har jeg fået i løbet af årene. Arbejdet er meget afvekslende. Hjemmearbejdsplads meget af tiden med frihed til at planlægge store dele af arbejdet selv. Vi arbejder i høj grad som selvstændige erhvervsdrivende med den sikkerhed, at månedslønnen er der.

Egen bolig har ventet og været lejet ud siden 1988, så der er jeg uhyre heldig. Alligevel mener jeg, at min daglige glæde ved arbejdet ikke kun skyldes, at jeg er fri for bekymringer vedrørende bolig den dag, jeg holder op.

Arbejdet er udfordrende. Det kræver, at man får læst og tænkt. Prædikenerne skal skrives. Lagt sammen med alt det øvrige arbejde er man sikker på ikke at kede sig. Snarere skal man passe på, at man ikke bliver ramt af stress og konstant dårlig samvittighed.

"Ikke engang budgetudvalgsmøderne er så kedelige som at rette engelske stile hver uge". Det var en af mine bemærkninger i begyndelsen. Jeg vil endda sige, at budgetudvalgsmøderne er meget vigtige. Tit kan dagene gå med små ærgelser og med meget arbejde.

Fortsættes side 6

...fortsat fra side 5

Men overordnet må jeg sige: Jeg holder af mit arbejde. Jeg har haft nytte af den sikkerhed, vi har i ansættelsen. Den sikkerhed er jeg meget taknemlig for.

Ærgrelserne viger, når man får lov til at være med ved gode, højtidelige lejligheder. Gudstjenesten er sådan en lejlighed. Antallet af kirkegængere kan krybe nedad, men når tallet så igen går lidt op, så er det alligevel et fint arbejde at være præst.

Den gode vilje og den gæstfrihed, man møder i sognet, er utrolig. Man får ros for ting, man bare skal gøre. Man får tak for selvfølgeligheder. Det er forbløffende. Jeg kom fra gymnasielærerjobbet og var vant til kun kritik fra de unge. Her i sognet stillede de ældre op og sagde tak efter et sognemøde, hvor jeg bare havde gjort, hvad jeg skulle. Utroligt. En kultur, meget få stadig har adgang til. En velvilje, som er nedarvet med jobbet, og som vi ikke må sætte over styr. Den forpligter, men man får meget igen.

Jeg holder af jobbet som præst og kan godt se de generende ting og de mange krav; men der er mange krav til alle veluddannede. Og vi har et samfund, der ændrer sig hurtigt. Kirken er stadig et af de rolige steder. Så lad os fortsætte med at passe vores arbejde og nyde den frihed, vi har til selv at planlægge.

Og så har jeg ikke skrevet meget om formålet med jobbet. Vi er led i en kæde helt tilbage til disciplenes tid. Og budskabet, vi får lov til at bringe, er livsvigtigt. Fantastisk at vi må være med.

MAF fly bringer nødhjælp til en lille isoleret landsby i Tanzania.

Stiftets Ydre Missions projekt 2006

MAF - flyver for livet!

Af Arne Puggaard, Landskontorleder i MAF

Lille flyselskab med stor rækkevidde

MAF (Mission Aviation Fellowship) er en international fælleskirkelig missionsorganisation med afdelinger i hele verden.

MAF har 135 fly i mere en 30 u-lande, som hjælper lokale kirker, missionselskaber og nødhjælpsorganisationer med flytransport af missionærer, læger og patienter.

MAF's formål er at "give evangeliet vinger", således at så mange mennesker som muligt i den tredje verden kan få mulighed for at høre det kristne budskab om Guds kærlighed.

Hvert 7. minut døgnet rundt starter eller lander et MAF-fly et eller andet sted i verden med kurs mod en af de 3.000 primitive landingsbaner, som MAF betjener.

Flyene passerer over ørken, jungle, floder, bjerge eller sumpe – til områder, hvor transport på landjorden er umulig eller besværlig og tidskrævende. Her er flyvning ikke en luksus, men en nødvendighed!

Evangeliet får vinger

MAF blev startet i England lige efter 2. verdenskrig af kristne RAF-piloter, som havde været med på bombetogter over Tyskland.

De mente, at flyvemaskinerne måtte kunne bruges til andet end at sprede bomber og død. De ønskede "at give evangeliet vinger" ved at gøre en indsats for fattige mennesker i u-landene.

I dag er 350 familier udsendt som MAF-missionærer - som piloter, flymekanikere, administrativt personale m.m. MAF beskæftiger endvidere ca. 230 lokale medarbejdere alene i Afrika.

Allan Conrad er udsendt af MAF Danmark til Tanzania

De sørger hver dag for at bringe nødhjælp, hjælpearbejdere, læger, sygeplejersker, patienter, præster, missionærer og evangelister frem til deres bestemmelsessted.

Dansk missionær i Tanzania

MAF Danmark er en del af denne internationale organisation, og har til opgave at indsamle penge og finde frem til personer, der har kald, evner og uddannelse til at løse de mange opgaver i MAF.

Allan Conrad er udsendt som missionær af MAF Danmark til Tanzania. Han har siden oktober 1998 haft ansvar for biler, bygninger og værksteder på MAFs flyvebase i Dodoma.

Han taler flydende engelsk og swahili. Det er en stor fordel i hverdagen, hvor han står for uddannelse og rådgivning af lokale tanzanianere til at varetage arbejdet som auto- mekaniker, pedel og vagter.

Bio i bushen

Allan Conrad er en alsidig person. Titler som prædikant, biografdirektør og storvildtjæger er blot noget af det, der beskriver hans aktiviteter. Han elsker Tanzania, og det lig-

ger ham stærkt på sinde, at tanzanianerne må komme til tro på Jesus Kristus.

Derfor pakker han ofte 4-hjuls trækkeren med sin mobile biograf – lydanlæg, video-projektor og et kæmpelærred – og kører ud til fjerntliggende landsbyer bl.a. ved Lake Mtera. Når mørket sænker sig bliver motor-generatoren startet, og i den bælgmørke afrikanske aften med enkelte spredte bål og en tindrende stjernehimmel, bliver der blændet op for ”Jesus-filmen”. For mange af landsbyens beboere er det første gang de hører om Jesus.

MAF’s formål er netop at yde omsorg overfor mennesker i både åndelig og fysisk nød i svært tilgængelige områder af verden.

2000 flygtninge reddet

Allan fortæller om sine oplevelser, da han var med til at redde flygtninge fra Congo.

”Vi var der for at evakuere flygtninge fra Bunia. Man havde brug for én, der kunne tale Swahili. Desuden skulle det være én, der kunne sætte sig i respekt, da der let kunne opstå kaos, når alle ville med på én gang. Det var folk fra kirken, som var forfulgt

af nogle oprørere. De gik fra landsby til landsby og dræbte alt, hvad der var af mennesker: kvinder, børn, gamle og mænd - uanset alder.

Min opgave var at sørge for, at de rigtige folk kom med de rigtige fly, og checke vægten på bagagen og folk, så det passede sammen.

Vi fløj 5 gange hver dag med hvert fly. Det var en tur på ca. 40 minutter hver vej. Så vi var godt trætte hver aften, når vi kom hjem. I de dage MAF var involveret, var vi med til at redde ca. 2000 mennesker.”

**Læs mere om MAF på: www.maf.dk
Kirker og menigheder som ønsker et informationsmøde om MAF kan kontakte MAF Danmark: telefon: 48 17 46 4, e-mail: landskontor@maf.dk**

Brug af bibelske figurer i Nærum

De besøgende i Nærum Kirke har fået et både inspirerende og farvestrålende element til julens forberedelser: En flot julekrybbe skabt af en gruppe kvindelige medlemmer i Nærum kirkes menighed.

Den flittige arbejdsgruppe arbejdede på krybben gennem tre dage i november måned og fik vejledning af en såkaldt dukkeinstruktør fra Diakonissestiftelsens undervisningsafdeling Ruth Bjerrum. Ruth Bjerrum er samtidig leder af Diakonissestiftelsens sognemedhjælperuddannelse, Kirkefaglig Videreuddannelse.

Krybbearbejdet i Nærum har fulgt et schweizisk koncept, og Ruth Bjerrum er uddannet til opgaven på kurser i Schweiz.

Det betyder bl.a., at det materiale dukkerne er gjort af, i høj grad er importeret fra Tyskland. Der er blevet anvendt sejlgarn og ståltråd, og dukkerne har blysko på, så de kan stå fast. Dukkerne har ikke ansigter og det er der en mening med, for så kan man selv sætte sine tanker på, når man betragter krybben.

Sognemedhjælper i Nærum Kirke Pia Kierkegaard fortalte sidste år følgende om krybbearbejdet: "I Nærum kirke har vi i løbet af december måned brugt dukkerne i forbindelse med dåb og undervisning ja sågar som inspiration til juleaften, så de har været meget nyttige".

Nærum kirke fik ved påsketid lavet flere dukker, så de nu har Jesus og de 12 disciple. Og herom fortæller Pia Kierkegaard følgende: "Vi brugte dukkerne skærtorsdag aften i en nadvergudstjeneste, hvor dukkerne var samlet omkring alterbordet, som vi i aftenens anledning havde rykket ned i kirken. En meget stemningsfuld og smuk skærtorsdag aften, hvor en fra menigheden læste nadverhistorien.

For nærmere information om brug af bibelske figurer kan Ruth Bjerrum kontaktes på tlf. 38 38 41 22, e-mail: kirkefaglig-videreuddannelse@diakonissen.dk Den Danske Diakonissestiftelse, Peter Bangs Vej 1, 2000 Frederiksberg.

Tilbud om påskespil for børn i hele Stiftet

Bistrup Kirkes påskespilsgruppe tilbyder påskespil for børn til alle sogne

I Bistrup Kirke har vi vist dukkespil for børn i ca. 10 år. Vi har vist spillet både til gudstjenester, minikonfirmander og børnearrangementer i kirker rundt om i landet, fortæller Ingrid Pedersen fra Bistrup.

Påskespillet varer 20 - 25 min. Og prisen er ikke høj. Påskespilsgruppen skriver, at de kun skal have deres transportudgifter betalt.

Nærmere oplysninger kan fås hos Birthe Olsen: tlf. 4581 4991 eller Ingrid Pedersen: tlf. 4581 9115, e-mail: lksa@FDF.dk

Café Kirkevej i Birkerød

I Birkerød Sogns flotte nyt sogneblad kan man læse om en "Café Kirkevej". En stab på omtrent 15 frivillige har de sidste 2 år sørget for at Birkerød Sognegård kan holde åbent hus mandag til fredag kl. 10-12.

"Kig indenfor – der er kaffe på kanden og hyggeligt samvær" – sådan lyder opfordringen i sognebladet, og der er mange, der de sidste par år har gjort brug af tilbudet fortæller Grete Søndenskov, som er en af de 15 frivillige.

"Det er ikke hver dag, at der kommer mange i caféen, men det er vigtigt, at vi er her – også selvom der blot kommer én enkelt eller slet ingen nogle dage. Folk kan komme, drikke en kop kaffe og spise en ostemad, medens de læser i en avis, men langt de fleste kommer nu for at få en snak med et andet menneske", fortæller Grete Søndenskov, der oftest er at finde i caféen om mandagen.

Græsted Kirke indfører nyt logo og målsætning

Har dit menighedsråd en fælles mission, vision og et fælles værdigrundlag? Hvor er du på vej hen? Hvor er din kirke på vej hen? Vil I det samme?

Ved kirkefrokosten søndag den 24. september præsenterede Græsted menighedsråd en målsætning, som rådet gennem det sidste år har arbejdet med at formulere.

"Med vores målsætning ønsker vi at sætte ord på kirkens tilstedeværelse i lokalsamfundet" siger menighedsrådsformand Dan Skov, som nævner, at det har været en meget spændende proces. Formanden fortsætter "vi har hele tiden haft for øje, hvad der er kirkens egentlige opgave. Det har vi sammenholdt med de opgaver, som også er folkekirkens i dagens Danmark. Og så har vi kigget på den alenlange ønskeseddel, som Menighedsrådet altid har liggende i skuffen".

Dan Skov nævner iøvrigt, at personalet ved kirken i gennem hele forløbet har været involveret i processen, fordi uden en fast forankring både i rådet og blandt personalet, så bliver det bare ord uden handling. "Og handling, det er hvad vi ønsker" slutter formanden.

Sideløbende har menighedsrådet arbejdet med en ny grafisk profil for det, som formanden kalder hele virksomheden Græsted Kirke. Den nye grafiske profil vil gradvist blive indført fra 1. søndag i advent i år.

Det vil desværre føre for vidt her at bringe hele Græsted Kirkes målsætning, som er formuleret gennem en mission, en vision og et værdigrundlag. Men interesserede kan høre nærmere hos menighedsrådsformand Dan Skov, tlf. 48 39 22 16.

Græsted Kirke, november 2006

Foto: Ulla Thorbjørn Hansen

Kalenderen

Januar

Evangelisk Alliances Bedeuge

Søndag den 7. - søndag den 14. januar

Nærmere oplysning om Bedeugen og årets tema, bedetekster og fællesbønner kan fås hos Evangelisk Alliance, Peter Bangsvej 1D 2000 Frederiksberg, tlf. 38 38 49 15, e-mail: info@evangeliskalliance.dk

Inspirationsdage om kristentro

Fredag den 19. - søndag den 21. januar

Tema: Synd og he(a)ling

Sted: Dr. Ferieby i Grenaa

Se omtale side 3

Februar

Inspirationskursus 2007

Fredag den 2. - lørdag den 3. februar

Sted: Apotekerforeningens kursusejendom Pharmakon, Milnersvej 42, Hillerød.

Kom og hør domprovst Anders Gadegaard, Københavns Domkirke, der taler om "Religion som fællesskabsstifter og identitetsgiver, og kristendom i mødet med andre religioner.

Derefter samles vi igen omkring et flygel. Jørgen Anker Jørgensen vil fortælle og spille, og vi synger med på gamle og nye salmer. Fra Tværkulturelt Center kommer Birthe Munck-Fairwood og fortæller om "Kristne minoriteter i Danmark" og vi får også et indlæg af Bernard Hakizima fra Rwanda om hans oplevelser som kristen i Danmark.

Specificeret program med praktiske oplysninger, kørselsvejledning og tilmeldingsblanket er tilsendt menighedsrådsformændene i Sokkelund i november måned.

Arr.: Sokkelund Herred distriktsforening

Diakonien dag

Søndag den 4. februar

Se omtale s. 3

Marts

Folkekirkens Nødhjælps landsindsamling

Søndag den 4. marts

Generalforsamling for alle interesserede

Mandag den 19. marts kl. 18:00

Sted: Apotekerforeningens smukke bygning, Pharmakon, Milnersvej 42, Hillerød.

Kom og få en god aften med indhold!

Aftenens taler er kirkeminister Bertel Haarder. Der vil være mulighed for at stille spørgsmål og for at diskutere med ministeren. Middagen på Pharmakon er også i top.

Bindende tilmelding til Grethe Madsen på tlf 47 31 67 56 helst efter kl 17 eller e-mail: madsen.ullemose@mail.dk senest den 15. marts. Pris kr. 395,-. Betaling ved indgangen. Kan evt. refunderes af kirkekassen. Menighedsråd, præster og andre ansatte, samt ægtefæller og andre interesserede er velkomne.

Arr.: Frederiksborg Amts Distriktsforening

Maj

Danske Kirkedage i Haderslev

Torsdag den 17. - søndag den 20. maj

Hvad er Danske Kirkedage?

Danske Kirkedage har været afholdt hvert 3. år siden 1968. Her mødes kristne kirker, kirkesamfund og organisationer i al deres mangfoldighed og giver deltagerne mulighed for at afprøve egne meninger, finde svar og blive inspireret til arbejdet i egne kirker. Har man en gang deltaget, vender man tilbage.

Temaet i 2007 er "Kirke over grænser"

Et passende emne for kirkedage, der afholdes i det sønderjyske grænseland, hvilket programmet da også kommer til at afspejle.

Det mellemkirkelige Stiftsudvalg i Helsingør har besluttet at arrangere en fællesrejse til Kirkedagene for alle interesserede i Helsingør Stift. Interesserede kan kontakte Ann-Mari Sundin, Det mellemkirkelige Stiftsudvalg på tlf. 49 14 24 83 eller på e-mail njjacobsen@mail.dk

Man kan læse mere om Kirkedagene på www.danskekirkedage.dk.

Velkommen til:

Ny præster i Stiftet

Sp. Thomas Laurberg Vedel, Rønnevang
pastorat pr. 15. november.

Sp. barselsvikar Jeanette Caprion Hansen,
Stengård pastorat pr. 15. november.

Sp. barselsvikar Marianne Gaarden,
Frederiksborg Slotskirke pr. 17. november.

Sp. barselsvikar Mia Rahr Jacobsen,
Herstedvester pr. 17. november.

Sp. Eskil Dickmeiss, Ledøje-Smørum
pastorat pr. 1. juni.

Sp. Kathrine Christensen,
Sorgenfri pastorat pr. 1. juli.

Sp. Berit Weigand Berg, Grøndalslund
pastorat pr. 1. august.

Sp. Mikkel Højholt, Ferslev-Vellerup
pastorat pr. 1. august.

Sygehuspræst Trine Kern Kernel,
Glostrup pastorat pr. 1. august.

Sp. Cecilia Lotko Mortensen,
Hellerup pastorat pr. 1. september.

Sp. Lise Flindt Hansen, barselsvikar
Kokkedal pastorat pr. 1. september.

Ove Kollerup Nielsen

Ny provst i Glostrup Provsti

Sognepræst i Brøndbyøster pastorat Ove Kollerup Nielsen er ansat som provst for Glostrup Provsti fra den 1. november 2006.

Selve indsættelsen finder først sted ved landemodegudstjenesten den 6. oktober 2007.

NB! Ekstra Stiftsblade

Stiftet har en del ekstra eksemplarer liggende af de sidste to numre af Stiftsbladet, som man er velkommen til at afhente på Stiftets kontor kvit og frit.

Stiftsbladet for Helsingør Stift

Udgives af Helsingør Stift i samarbejde med Stiftets faste udvalg og Distriktsforeningerne af Menighedsrådsmedlemmer. De i bladet fremsatte synspunkter deles ikke nødvendigvis af redaktionen.

Redaktion

Ansvarshavende: Sp. Ulla Thorbjørn Hansen (UTH)
Sofielunden 18, 2600 Glostrup.
Tlf 43 96 46 96, email: ullathorbjoern@mail.dk.

Redaktionsudvalg: Biskop Lise-Lotte Rebel (LR), sp. Jan Ulrik Dyrkjøb, Leif Lippert Valbjørn (Frederiksborg Amts Distriktsforening), Mogens Taarup (Distriktsforeningen for Sokkelund Herred), Ib Brorly (Smørum Herreds Distriktsforening), Anne Marie Boile Nielsen (Det Mellemkirkelige Udvalg), sp. Kirsten Diemer (Ydre Missions udvalget), Provst Poul Henning Bartholin (Det religionpædagogiske udvalg), samt sp. Ulla Thorbjørn Hansen (UTH), (ansv. redaktør).

Layout: Sp. Ulla Thorbjørn Hansen
Tryk: Strandbygaard Grafisk, Skjern

Ønsker du at modtage Stiftsbladet regelmæssigt?

Stiftsbladet sendes til menighedsrådsmedlemmer, præster og andre kirkelige medarbejdere, samt til andre interesserede. De enkelte menighedsråd kan tage stilling til, om bladet også skal sendes til f.eks. suppleanter og kirkeværger eller andre i sognene.

Bladet udsendes 4 gange om året til en pris af kr. 50,00 årligt pr. modtager.

Bestilling af abonnement og ekstra blade samt meddelelse om flytning eller manglende blade:

Kontakt venligst Helsingør Stift,
Hestemøllestræde 3A, 3000 Helsingør
tlf. 49 21 35 00. Email: kmhel@km.dk
Indbetaling for ekstra numre til reg. 5013 kto.
101509-6.

Deadline

Næste nr. udsendes omkring d. 28. februar 2007.
Indlæg, annoncer m.m. skal være hos redaktøren senest mandag den 22. januar 2007.

Tidligere Stiftsblade kan ses på Stiftets hjemmeside: www.helsingoer.stift.dk

Biskop Lise-Lotte Rebel kan kontaktes på tlf. 49 21 35 00, trf. bedst 10-12, undt man.
email: llr@km.dk.

Niels Larsen Stevns og verdens lys

Niels Larsen Stevns's billede af Kristus og Peter kan ses på en aktuel udstilling på Kastrupgårdsamlingen, Kastrupvej 399 frem til den 12. december.

Udstillingen har overskriften Niels Larsen Stevns og verdens lys og er bestemt et besøg værd.

På Kastrupgårdsamlingens hjemmeside står der bl.a. følgende om kunstneren Niels Larsen Stevns:

”Niels Larsen Stevns (1864–1941) er en af de betydeligste kristne kunstnere, vi har haft i Danmark siden middelalderen. Han var grundtvigianer og stærk i sin tro. Da han tog fat på maleriet, skete det ud fra en ideel bestræbelse, idet han besluttede sig for at male Kristus ind i det 20. århundrede, som en stadigt virkende kraft mellem menneskene.

Han var således i stand til at fortolke det kristne budskab med en enkel, traditionsbunden alvor, men i et udpræget modernistisk formsprog.

Denne symbiose kom ikke alene til udtryk i hans bibelske billeder og hans altertavler, men også i hans stort anlagte figurmaleri og – måske

stærkest – i hans lysende landskabsmaleri.

Igennem mange år var Niels Larsen Stevns en særlig betroet medarbejder hos Joakim Skovgaard under udførelsen af udsmykningen i Viborg Domkirke. Først da den opgave var løst i 1906, gik han for alvor i gang med sit eget maleri...

Lige så ihærdig, vedholdende og stædig Niels Larsen Stevns selv var som kunstner, lige så stærkt lyser hans kunst. Vi har her næsten 100 år efter modernismens gennembrud stadig brug for at opholde os ved denne passionerede og særegne kunstner, der ikke alene var optaget af form og farver, men også var præget af tro og tvivl, af lys og mørke. ...

Udstillingen rummer 45 oliemalerier med bibelske motiver, portrætter og landskaber. Desuden vises 60 akvareller og tegninger, der alle er skitser, studier og forarbejder til de 8 hovedværker og til kirkeudsmykningerne. Værkerne er udlånt af private ejere, offentlige institutioner og kunstmuseer i Danmark, Norge og Sverige”.

Kristus siger til Peter: "Vig bag mig, satan". 1910. Olie på lærred. (Vises med tilladelse fra Kastrupgårdsamlingen)

UTH